

in futuro castigetur¹, scriptura attestante, quae ait: *‘Quem enim diligit Deus corripit, flagellat autem omnem filium, quem recipit’*², dum in abundantia atque securitate multa saepe oritur malitia, id est inanis gloria, superbia, avaritia, levitas, vanitas, ebrietas, gula, crapula universaque miseriarum genera, quae in tempore bono conversa in melius homo sibi poterat adquirere sempiterna gaudia, unde desidiosus meretur tartarea tormenta. Carnalibus etenim delectationibus neglegitur amor Dei et accenditur amor mundi, cuius testimonium perhibet Dominus dicens: *‘Quia opera eius mala sunt’*³; unde et divitibus scriptura praecipitur: *‘Nolite diligere mundum neque ea, quae in mundo sunt, quia, si quis diligit mundum, non est caritas patris in eo’*⁴. Amatores quippe mundi omnesque adsentientes ei, nisi poenitentiam agunt, non solum merito flagellantur, sed etiam damnantur pariter cum mundo, unde et sanctus apostolus hoc periculum in tribulationibus cavens contribulibus suis dicit: *‘Cum autem flagellamur, a Domino corripimur, ne cum hoc mundo damnemur’*⁵. Cavenda est ergo in angustiis murmuratio et obduratio cordis, quia duobus modis contemptum suum flagellis vindicat divina vis, id est dum compunctum et poenitentem flagellis castigat, ut ad meliorem vitam revehat, perversum autem et sua in impietate permanentem sic cruciat, ut duplici malo dignus etiam poenis infernalibus traditus sine fine peiora sentiat, eo quod qui⁶ in tempore bono noluit intelligere, ut bene ageret, saltem in tempore malo correctionibus divinis adquiesceret, ne duplici damnatione praesenti et aeterna fuerit perditus qui in prosperis et adversis repertus est reus. Merito siquidem iudicatur ut impius *qui neutro in tempore sibi procuravit fieri ^{*fol. 118.} pius. *‘Qui ergo diligit iniquitatem’*, sicut scriptum est, *‘odit animam suam’*⁷, ac si aperte dicat: *‘Qui non diligit iustitiam, odit animam suam’*, quoniam victus in iniquitatibus diligit perditionem suam, id est aliud aliquid amando super creatorem vitae suae vel proximum suum non sicut se ipsum⁸, eo quod scriptum est: *‘Qui non diligit, manet in morte’*⁹, dum, sicut corpus moritur sine anima, ita et peiori morte damnatur anima perdita sui conditoris gratia. Igitur si aequitas est diligere iustitiam, id est toto corde servare cum Domino Deo atque proximo debitum statutumque dilectionis pactum, ut Deum supra se, proximum vero unus-

1) ‘servatus in futuro dignetur’ Hs. 2) Vgl. Prov. 3, 12; Hebr. 12, 6. 3) Johann. 7, 7. 4) 1. Johann. 2, 15. 5) Vgl. 1. Cor. 11, 32. 6) ‘qui’ fehlt Hs. 7) Psalm. 10, 6. 8) Vgl. Matth. 19, 19. 9) 1. Johann. 8, 14.